ورزشی
پرونده
تأثیر کرونا بر ورزش ایران و جهان

بررسی آسیب‌های ناشی از شیوع کرونا بر ورزش‌های آبی در گفت‌وگوی «جوان» با خشایار حضرتی، مربی تیم ملی شنا

بدنسازی زیرپله‌ای اجازه فعالیت دارد استخرها نه!

گفت‌وگو
شیوا نوروزی

ویروس کووید ۱۹ آحاد جامعه را درگیر بیماری خطرناک کرده است و شواهد و قرائن نشان می‌دهد که به این زودی‌ها از آن خلاص نخواهیم شد. تعطیلی اجباری ماه‌ها دامن ورزش را گرفت و در نهایت هم پس از مدت‌ها تنها برخی رشته‌ها آن هم به صورت محدود اجازه فعالیت گرفتند. در این بین ورزش‌های آبی بیشترین ضرر را از نظر اقتصادی، حرفه‌ای و قهرمانی از این تعطیلی ادامه‌دار متحمل شده‌اند. بسته شدن استخرها نه تنها مردم عادی و علاقه‌مندان را تحت تأثیر قرار داد بلکه ورزشکاران شنا، شیرجه و واترپلو را نیز وادار به خانه‌نشینی کرد تا جایی که شروع تمرینات و مسابقات برای آنها به یک رؤیا تبدیل شده است. البته تمرینات تیم ملی شنا با تعداد اندک شناگران در استخر آزادی پیگیری می‌شود اما خشایار حضرتی مربی این تیم معتقد است بازگشت به شرایط و آمادگی گذشته بسیار سخت خواهد بود.

ورزش‌های آبی به ویژه شنا چه آسیبی از شیوع کرونا در کشور دیده‌اند؟

رشته شنا یکی از ورزش‌هایی است که بیشترین آسیب را از کرونا دیده است. تقریباً از همان روزهای نخست همه‌گیری کرونا استخرها تعطیل شدند و این تعطیلی‌ها کماکان ادامه دارد. اینگونه از شرایط مشخص است به این زودی‌ها نیز نباید منتظر بازگشت استخرها و عادی شدن شرایط باشیم. متأسفانه وزارت بهداشت بر ادامه تعطیلی استخرها تأکید دارد و این در حالی است که سایر رشته‌ها شرایطشان از لحاظ تهویه، ارتفاع کم سقف و گنجایش سالن بهتر از رشته‌های آبی نیست ولی به آنها اجازه فعالیت داده شده است! به این نکته توجه داشته باشید که استخرها از نظر تهویه هوا نسبت به سالن‌های ورزشی شرایط بهتری دارند به ویژه استخرهای تمرینی که در اختیار استان‌ها و هیئت‌های شنا قرار دارد. هر چه مدت زمان تعطیلی تمرینات طولانی‌تر شود، شنا در بعد قهرمانی آسیب بیشتری می‌بیند و جبران آن نیز سخت‌تر می‌شود.

ضرر مالی و بیکاری حاصل از تعطیلی اجباری استخرها، مربیان و علاقه‌مندان به این رشته را دلسرد نمی‌کند؟

بله، آسیب اقتصادی این مسئله را نیز باید مد نظر قرار داد. بسیاری از مربیان شنا و ناجیان غریق این مدت را به سختی سپری کرده‌اند. خیلی‌ها بیمه ندارند و نمی‌توانند از مزایای بیمه بیکاری استفاده کنند، هیچ حمایتی هم نمی‌شوند. خیلی‌ها از عرصه مربیگری دور شده و به مشاغل دیگر روی آورده‌اند. در حالی که جایگزین کردن آنها نیز کار سختی است. امیدواریم بعد از فروکش کردن نسبی بیماری تصمیمی برای این مسئله اتخاذ شود. چند پیک کرونا را پشت سر گذاشتیم و در همه این مدت شنا تعطیل بوده است. مسئولان می‌توانند با یک ظرفیت محدود اجازه فعالیت شنا را صادر کنند و بعد از بررسی نتایج تصمیمات لازم را بگیرند. در حال حاضر بسیاری از کشورهایی که شرایط مشابه ما را دارند، استخرها برای تمرینات باز شده، مسابقاتشان در جریان است، لیگ جهانی شنا را برگزار کردند و چندین رکورد جهانی در همین مدت شکسته شده است.

تیم ملی شنا در روزهای اوج کرونا در چه وضعیتی قرار دارد؟

تمرینات ملی‌پوشان از تیرماه در استخر آزادی آغاز شده، البته به صورت محدود و با نفرات اندک. چند نفر از اعضای تیم ملی تمریناتشان را پیگیری می‌کنند که این شرایط هیچ سنخیتی با رشته شنا ندارد. بالاخره تیم ملی به پشتوانه و استعدادیابی دارد و نسل جوان باید روزی جای ملی‌پوشان فعلی را پر کنند. جبران تعطیلی طولانی شنا سخت خواهد بود.

چرا مجوزهای ستاد مقابله با کرونا شامل برخی رشته‌های سالنی شده است اما تصمیمی برای رشته‌های آبی گرفته نمی‌شود؟

دلایل مطرح شده به نظر خیلی منطقی نیستند. می‌گویند احتمال انتقال در رختکن و دوش‌ها زیاد است، در حالی که موضوع رختکن و دوش‌ها برای همه رشته‌ها وجود دارد. کوتاه بودن سقف استخرها یکی دیگر از دلایل عنوان شده است. در صورتی که استخرها هم تهویه دارند و سقف کوتاه‌ترین آنها کمتر از پنج متر نیست. استخرهای آزادی، ۹ دی، انقلاب شیراز و در کل استخرهای ۵۰ متر ارتفاع سقف‌شان بیش از ۱۰ متر دارند. این شرایط را با سالن‌های بدنسازی زیرپله‌ای که ارتفاع سقفشان دو سه متر بیشتر نیست مقایسه کنید و شرایط قطعاً بهتر است. باید به ورزشکاران حرفه‌ای، قهرمانانی که عناوین کشوری در رده‌های مختلف دارند یا در هیئت‌ها فعال هستند، اجازه شروع تمرینات را بدهند. ضمن اینکه کلر آب ویروس را از بین می‌برد.

اجرای پروتکل‌ها برای رشته‌های آبی امکان‌پذیر است؟

خیلی کار سختی نیست. شرایط رشته‌های آبی از مترو، اتوبوس، مراکز خرید و پاساژها که دیگر بدتر نیست. در استخرهای قهرمانی فضای کافی وجود دارد و شناگران می‌توانند با فاصله از هم تمرین کنند. در محیط‌های مختلف این ویروس کم و بیش قابلیت انتقال دارد. خوشبختانه در این مدت که تمرینات به صورت بسیار محدود برگزار شده مشکلی برای ملی‌پوشان پیش نیامده است. ولی همچنان منتظر بررسی مسئولان هستیم.

فعلاً هم که خبری از برگزاری مسابقات نیست؟

فعلاً مسابقه‌ای نیست. قطعاً وقتی تمرینی نباشد کسی در مسابقه‌ای شرکت نمی‌کند ضمن اینکه حضور در مسابقات بدون تمرین به آسیب‌دیدگی ورزشکار منجر خواهد شد.

وقفه طولانی مدتی که کرونا به ورزش تحمیل کرده از نظر روحی-روانی چه تأثیرات منفی‌ای روی شناگران می‌گذارد؟

همه را تحت‌تأثیر قرار داده و بسیاری نه خودشان و نه خانواده‌شان ترجیح می‌دهند دیگر شنا نکنند. اگر روزی شرایط به حالت عادی برگردد شاید نفرات کمتری به سراغ شنا بیایند. امیدواریم مجوزهای لازم صادر شود تا آسیب کمتری ببینیم.

از بعد بین‌المللی، وضعیت سایر کشورها و مدعیان چگونه است؟

خیلی‌ها کار را شروع کردند. در لیگ جهانی شنا رکوردهای آسیایی و جهانی صدمتر قورباغه، صدمتر پروانه و ۵۰ متر قورباغه شکسته شدند. این مسئله سطح تمرینات و آمادگی‌شان را نشان می‌دهد. یعنی در قرنطینه فصل بهار نیز شناگران تمریناتشان را با رعایت محدودیت‌ها و پروتکل‌ها ادامه داده‌اند. تیم‌ها در اروپا، امریکا و استرالیا در حال تمرین کردن هستند. البته برای عموم استخرها باز نیست.

شنای ایران برای گرفتن سهمیه المپیک شانسی دارد؟

قرار بود در فروردین ماه به مسابقات مجارستان اعزام شویم و بچه‌ها هم شرایط خوبی داشتند، ولی اردوها تعطیل شد و بهمن‌ماه آخرین مسابقه‌ای بود که ملی‌پوشان شرکت کردند. ۱۰ ماه است که از شرایط مسابقه دور هستند. از نظر تمرین وضعیت بدی ندارند ولی آنها حتماً باید در رویدادها حضور پیدا کنند و رکوردهایشان ثبت شود. قبل از کرونا هم تعداد مسابقاتی که اعزام شدیم کم بود و حالا هم به صفر رسیده است. فعلاً که فدراسیون جهانی زمانی را برای رقابت‌های انتخابی اعلام نکرده و ما رکوردگیری داخلی انجام می‌دهیم. شاید بعد از سال نو میلادی و توزیع واکسن اتفاقاتی بیفتد. در شرایط فعلی بعید است که تا قبل از عید نوروز رویدادی برگزار شود.

> **شرایط رشته‌های آبی از مترو، اتوبوس، مراکز خرید و پاساژها که دیگر بدتر نیست. در استخرهای قهرمانی فضای کافی وجود دارد و شناگران می‌توانند با فاصله از هم تمرین کنند. در محیط‌های مختلف این ویروس کم و بیش قابلیت انتقال دارد. خوشبختانه در این مدت که تمرینات به صورت بسیار محدود برگزار شده مشکلی برای ملی‌پوشان پیش نیامده است. ولی همچنان منتظر بررسی مسئولان هستیم**

عقب‌افتادگی ایجاد شده بعد از کنترل کرونا قابل جبران است؟

قابل جبران است ولی زمانبر خواهد بود.

تمرینات خشک می‌تواند آمادگی شناگران را حفظ کند؟

تا حدودی می‌توان عضلات بدن را تقویت کرد ولی در نهایت یک شناگر باید در آب تمرین کند. تفاوت‌های زیادی بین تمرین در آب و خشکی وجود دارد و این مسئله کار را سخت می‌کند. برنامه بدنسازی ملی‌پوشان در مدت زمان تعطیلی تمرینات رصد می‌شد. با این حال بحث انگیزشی، نامعلوم بودن آینده و دوری از مسابقات روی آمادگی بچه‌ها تأثیرگذار است. اعمال محدودیت‌ها در جامعه حتی روی عملکرد ملی‌پوشان تأثیر می‌گذارد.

حمایت‌ها از رشته‌های آبی در روزهای کرونایی چطور بوده است؟

قبلاً که خوب نبود، الان هم به صفر رسیده است. حمایت‌ها کم است. با اینکه این همه برای ورزش‌های پایه تبلیغات می‌شود ولی وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک عملاً حمایتی از ما نمی‌کنند! فدراسیون پرداختی‌هایی به ملی‌پوشان در این مدت داشته ولی بضاعت فدراسیون کم است و مشکلات مالی دارد. فدراسیون شنا، شیرجه و واترپلو از وزارت و کمیته انتظار حمایت بیشتر دارد و لااقل ملی‌پوشانی که برای ورودی المپیک می‌جنگند تحت حمایت قرار بگیرند.

نگاهی به خسارت کرونا به باشگاه‌های ورزشی و بیکاری مربیان در سراسر کشور در ۹ ماه گذشته

باشگاه‌های ورشکسته، مربیان خانه نشین

گزارش
سعید احمدیان

با گذشت ۹ ماه از شیوع ویروس کرونا ورزش نیز مانند خیلی از حوزه‌ها خسارت زیاد دیده، باشگاه‌های زیادی تعطیل شده و مربیان زیادی بیکار شده اند. با این حال کرونا با کسی شوخی ندارد و حتی اگر ورزش ضرر هم بکند جان مردم مهم‌تر است.

خسارت ویرانگر کرونا به ورزش

باشگاه‌های ورزشی همواره یکی از بخش‌های اصلی پرورش قهرمانان و همچنین پر کردن اوقات فراغت بخش زیادی از جوانان هستند که در شهرهای بزرگ و حتی روستاهای کوچک فعالیت می‌کنند. با توجه به آماری که وزیر ورزش اعلام کرده است، علاوه بر باشگاه‌های دولتی، حدود ۲۸ هزار باشگاه خصوصی در کل استان‌های کشور فعالیت می‌کنند؛ باشگاه‌هایی که شیوع ویروس کرونا خیلی از آنها را به تعطیلی کشانده و آسیب زیادی به آنها زده و سبب شده تا این بخش‌های مهم و تأثیرگذار در توسعه ورزش قهرمانی و همگانی تحت تأثیر کرونا با مشکلات زیادی در ماه‌های اخیر روبه‌رو شوند.

به گفته عبدالحمید احمدی، معاون فرهنگی و ورزش همگانی وزیر ورزش در گفت‌وگویی که ۱۱ مهر با خبرگزاری ایرنا داشت، با شیوع کرونا فعالیت ۲۶ هزار باشگاه ورزشی بخش خصوصی در کشور تعطیل شد و به صاحبان آنها خسارت وارد کرد.

طبق جدول گروه‌های شغلی که توسط ستاد ملی مقابله با کرونا تدوین شده است، مراکز تمرین و انجام مسابقات ورزشی در گروه شغلی دو، استخرهای سرپوشیده به عنوان گروه شغلی سه و باشگاه‌های ورزشی ورزش‌های پربرخورد از جمله کشتی، کاراته و جودو و نیز باشگاه ورزشی سالنی به عنوان گروه شغلی چهار تعیین شده‌اند. این مجموعه‌های ورزشی با توجه به وضعیت قرمز و نارنجی مناطق مختلف کشور نسبت به شیوع کرونا با تعطیلی در ۹ ماه گذشته روبه‌رو هستند.

تعطیلی باشگاه‌های متعدد در رشته‌های مختلف در سطح کشور با توجه به افزایش تعداد مبتلایان و وضعیت خطر ابتلا به کرونا، باعث شده تا با توجه به اینکه بخش زیادی از این باشگاه‌ها به صورت خودگردان و خصوصی اداره می‌شوند، به مرز ورشکستگی برسند و به گفته یکی از فعالان این بخش، عملاً باشگاه‌های خصوصی تبدیل به انبار نگهداری از وسایل ورزشی شده‌اند و وسایل آن خاک می‌خورد. در این باشگاه‌های بدنسازی، استخرها و رشته‌های رزمی از جمله رشته‌هایی هستند که در این زمینه با ضرر و زیان فراوانی روبه‌رو شده‌اند. در این زمینه حسن کرباسی، دبیر فدراسیون بدنسازی و پرورش اندام ۲۴ مهر در یک نشست خبری که در استان کرمان برگزار کرده بود، از تعطیلی ۶۰ درصد باشگاه‌های بدنسازی خبر داد: «۱۴ هزار باشگاه دارای پروانه فعالیت و رسمی در کشور داریم و امسال ۶۰ درصد باشگاه‌های این رشته ورزشی به علت شیوع بیماری کرونا تعطیل شده و آنان را به ورشکستگی کشانده است.»

تعطیلی باشگاه‌ها، بیکاری مربیان را به همراه داشته است و به گفته فدراسیون شنا، شیرجه و واترپلو تنها در رشته‌های آبی، بیش از ۱۵ هزار مربی بیکار شده‌اند. محسن رضوانی ۱۲ شهریور در حاشیه سفری که به استان لرستان و خرم‌آباد داشت، به ضرر بزرگی که کرونا به ورزش آبی زده، اشاره کرد و گفت: «یکی از اصنافی که با شیوع کرونا خیلی متضرر شد، ورزش بود. مربیان مظلوم ورزش در همه رشته‌ها مخصوصاً رشته‌های آبی از کار بیکار شدند و استخرها ضررهای هنگفتی دیده‌اند و بعضی از آنها ورشکست شدند و امیدوارم هر چه زودتر کرونا از بین برود. نباید این نکته را فراموش کنیم که اگر استخرها باز شوند شاید خیلی از خانواده‌ها اجازه ندهند بچه‌ها به استخر بروند. نزدیک به ۱۵ هزار مربی و بالای ۶۰ هزار ورزشکار سازمان‌یافته داریم که به علت کرونا از کار بیکار شده‌اند.»

مربیانی که مسافرکش می‌شوند

با توجه به تعطیلی بخش زیادی از باشگاه‌ها در دوران کرونا، باشگاهداران و مربیان شاغل در این باشگاه‌ها آسیب زیادی دیده‌اند؛ اتفاقی که سبب شده برخی باشگاهداران قید فعالیت را بزنند و اعلام کنند که می‌خواهند سرمایه‌شان را جای دیگری هزینه کنند و خیلی از مربیان هم با معضل بیکاری روبه‌رو شده‌اند؛ مربیانی که هر چند خیلی از آنها حقوق اندکی دریافت می‌کردند اما در حال حاضر با توجه به شیوع کرونا و تعطیلی باشگاه از همان حقوق کم نیز دیگر برخوردار نیستند.

مهران زرگری، رئیس هیئت بدنسازی و پرورش اندام استان زنجان ۱۱ آذر در گفت‌وگویی با پایگاه خبری موج رسا با اشاره به فشار اقتصادی وارده بر باشگاهداران و مربیان ورزشی گفته است: «همکاران ما با کلی تجربه و سابقه فعالیت ورزشی اکنون به دنبال تاکسی اجاره‌ای هستند که مسافرکشی کنند که این یک درد است. من خودم که مسئول هیئت هم هستم از سال ۶۸ ورزش و از ۷۸ باشگاهداری می‌کنم. به دلیل اینکه هم باشگاه و هم منزلم اجاره‌ای است، الان به دنبال تاکسی هستم تا مسافرکشی کنم البته این مشکل فقط مختص زنجان نیست و در کل کشور که بیش از ۱۲ هزار باشگاه بدنسازی فعالیت می‌کنند، دلسرد شده و اکثراً رها کرده‌اند و به دنبال شغل دیگری هستند.»

محسن بابادی یکی از مربیان فوتبال خوزستان هم ۱۰ آبان در گفت‌وگویی با خبرگزاری ایسنا، درباره بیکاری مربیان گفته است: «طبق برآورد انجام شده، با شیوع روزافزون کرونا و محدودیت‌های موجود، حدوداً ۱۵ تا ۲۰ هزار نفر از افراد یاد شده به طور مستقیم و حدوداً ۳۰ هزار نفر نیز به طور غیرمستقیم بیکار شده و نه تنها در امرار معاش خود دچار مشکلاتی بزرگ شده‌اند، بلکه بعضاً دچار تنش‌ها، اختلافات خانوادگی و مشکلات روحی و روانی و افسردگی شده‌اند و حتی ورزش را کنار گذاشته‌اند.»

> **با توجه به تعطیلی بخش زیادی از باشگاه‌ها در دوران کرونا، باشگاهداران و مربیان شاغل در این باشگاه‌ها آسیب زیادی دیده‌اند؛ اتفاقی که سبب شده برخی باشگاهداران قید فعالیت را بزنند و اعلام کنند که می‌خواهند سرمایه‌شان را جای دیگری هزینه کنند**

علاوه بر این، تعطیلی باشگاه‌ها و بیکاری مربیان سبب شده تا زنگ خطر آسیب‌های اجتماعی نیز به صدا دربیاید، به خصوص اینکه ورزش و باشگاه‌ها، تأثیر زیادی در جلوگیری از گرایش جوانان به سمت اعتیاد دارد و در سالم‌سازی جامعه نقش مهمی را ایفا می‌کند و به گفته یکی از رؤسای هیئت بدنسازی و پرورش اندام یکی از استان‌ها، آسیب تعطیلی‌ها همه ما را درگیر خواهد کرد و زمانی، چشم باز کرده و خواهیم دید که باشگاه‌های معدودی در شهر فعال بوده و بقیه تبدیل به قلیان‌سرا و سفره‌خانه سنتی و... شده‌اند و آن وقت می‌بینیم که چه آسیب و زیان‌هایی به جامعه وارد شده است.

هر چند دولت با ارائه وام‌های کم بهره و همچنین بخشودگی اجاره‌بهای اماکن ورزشی سعی در جبران این خسارت داشته است اما چنین تصمیم‌هایی تنها توانسته بخش کمی از آسیبی که به باشگاه‌های ورزشی به واسطه تعطیلی وارد شده را جبران کند و در این زمینه باید تدابیر جدی‌تری صورت بگیرد، به خصوص که باشگاه‌ها به عنوان پله اول در ورزش پایه و استعدادیابی نقش زیادی در پشتوانه‌سازی برای ورزش قهرمانی و حرفه‌ای می‌توانند داشته باشند.

نگاه

کرونا و ورزشی که محتاج حمایت است

دنیا حیدری

سال‌هاست که بی‌توجهی به بسیاری از رشته‌های ورزشی داد ورزشکاران را درآورده اما اوضاع حالا در دوران کرونا به مراتب بدتر هم شده است. به گونه‌ای که حالا حتی با انتقادها و اعتراض‌های مربیان پایه و حتی باشگاه‌های استعدادپرور هم روبه‌رو هستیم حال آنکه در این شرایط رشته‌های مختلف ورزش بیش از پیش به حمایت و توجه نیاز دارند اما داستان برای آقایان مسئول کوچک‌ترین اهمیتی ندارد و روند بی‌توجهی آنها کمافی‌سابق است. به طوری که این روزها در کمال تأسف شاهد آن هستیم که بسیاری از ورزشکاران و حتی مربیان به دلیل قرار گرفتن در تنگنا و شرایط سخت قید حضور دوباره در میادین ورزشی را زده و عطای ورزش قهرمانی را به لقایش بخشیده‌اند؛ چراکه با توجه به شرایط موجود نه امیدی به مسئولان دارند تا با گرفتن دستشان آنها را در ادامه دادن این مسیر همراهی کنند و نه توانی دارند که در هر دو جبهه کسب عنوان و تأمین نیازهای خانواده خود به مبارزه بپردازند.

البته پیش از این نیز شاهد بودیم که عدم حمایت و توجه مسئولان برخی را بر آن داشته بود که برای تأمین نیازهای خانواده خود برای همیشه قید حضور در ورزش قهرمانی را بزنند. اما امروز با توجه به شیوع کرونا و سخت شدن شرایط برای ورزشکاران برخی رشته‌ها اوضاع به مراتب از قبل نیز بدتر شده است. به طوری که برای بسیاری ادامه فعالیت ورزشی بعد از پایان این داستان وحشتناک دیگر عملاً امکانپذیر نیست. بسیاری از باشگاه‌ها رو به تعطیلی است و مربیان انگیزه‌ای برای استعدادیابی و پرورش آنها ندارند، حال آنکه می‌شد با حمایت و توجه حداقل در این اوضاع نابسامان روحیه و انگیزه آنها را برای دوران پسا کرونا و از سرگرفتن کامل فعالیت تمامی رشته‌های ورزشی حفظ و تقویت کرد.

بدون‌شک کار ساده‌ای نیست، اما نشدنی هم نیست. خصوصاً که این ویروس کل دنیا را درگیر کرده اما کشورهای مختلف راهکارهای متفاوتی را در این اوضاع پیچیده و سخت برای حمایت از ورزشکاران، مربیان و باشگاه‌ها برگزیده‌اند تا بعد از پایان این دوران سخت، با دورانی به مراتب سخت‌تر به دلیل بی‌انگیزگی و افسردگی ورزشکاران خود مواجه نشوند. می‌توان با بررسی نحوه عملکرد کشورهای موفق در این خصوص و برنامه‌ریزی مناسب، آنها را حداقل در این شرایط خاص مورد حمایت و توجه قرار داد؛ حمایت و توجهی که بدون شک نتیجه آن در نخستین رقابت‌های مهم بین‌المللی (المپیک توکیو) دیده خواهد شد. اما آیا با روشی که مسئولان ورزش ایران در پیش گرفتند می‌توان امیدوار بود که ورزشکاران بعد از پایان دوران تلخ کرونا بار دیگر با روحیه و انگیزه در میادین حاضر شوند و حضوری پررنگ در رقابت‌های المپیک و حتی بعد از المپیک داشته باشند؟

بازتاب

المپیک توکیو بزرگ‌ترین قربانی ورزشی کرونا

شمیم رضوان

کرونا بدون‌شک یکی از بزرگ‌ترین معضل‌های انسان قرن بیست‌ویکم است. ویروسی با قدرت شیوع بالا که چیزی نمانده تا تولد یکسالگی خود را جشن بگیرد و در طول این مدت دنیا را به شدت تحت تأثیر قرار داده و بسیاری را به کام مرگ کشانده است و اقتصاد کشورهای زیادی را فلج کرده یا به شکل جدی تحت تأثیر قرار داده است. اما این تنها اقتصاد دنیا نبود که طی ماه‌های گذشته به واسطه شیوع بی‌مهار این ویروس قربانی شده و ورزش نیز در این راستا ضربه‌های هنگفتی را متحمل شده است. بسیاری از لیگ‌های داخلی کشورهای مختلف سال گذشته با تعویق چند ماهه روبه‌رو شد و برخی نیز نیمه‌تمام ماند. سکوها خالی از تماشاگر شد و مسابقات بین‌المللی بسیاری بلاتکلیف ماند اما بزرگ‌ترین رویداد ورزشی دنیا که کرونا زهرش را به آن ریخته بدون‌شک رقابت‌های المپیک است. مسابقاتی که با وجود تلاش بسیار و هزینه‌های هنگفت ژاپنی‌ها دستخوش تعویق شد و در تابستان ۲۰۲۰ برگزار نشد و هنوز هم با وجود آنکه گفته می‌شود در تابستان ۲۰۲۱ با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و انجام تدابیر بهداشتی خاص برگزار می‌شود و امید زیادی است که تهیه و توزیع واکسن کرونا نیز در این امر ژاپنی‌ها و همچنین کمیته بین‌المللی المپیک را برای برپایی این رقابت‌ها که تا پیش از این تنها به واسطه جنگ‌های جهانی دستخوش تعلیق شده بود، یاری کند اما هنوز هم نمی‌توان خیلی قاطعانه از برگزاری آن در تابستان آینده مطمئن بود. باخ و مسئولان برگزارکننده این رقابت‌ها در توکیو پیش‌تر نیز با اطمینان از برپایی این رقابت‌ها در تابستان ۲۰۲۰ خبر داده بودند؛ اتفاقی که هرگز رخ نداد و حالا بعد از تعویق یکساله باید دید شرایط به گونه‌ای پیش خواهد رفت که المپیک، بزرگ‌ترین قربانی ورزشی کرونا نشود.